

Rólunk szól...

3. évfolyam

**a 2019/2020-as tanév „termései”
a Szolnok Városi Tehetségdondozó Szakkollégium
Gyermekváros Utcai Tagintézményében**

Ünnepi hangulat a Kék Szalonban

Tartalom

Előszó.....	3. o.
20 éves az Arany János Tehetséggondozó Program.....	4. o.
A Diákönkormányzat tapasztalatai a tanév programjairól	5. o.
A török szakkör szépségei.....	8. o.
Távoktatás.....	9. o.
Költészet és próza – töletek	10. o.
Képzőművészet és egyéb önkifejezés	19. o.
Önismeret a 9 AJTP-ben	25. o.
Ballagás 2020.	28. o.

Impresszum

A kiadványt szerkesztette: Almási Diána

Felelős szerkesztő: Bekkerné Matécsik Rózsa tagintézmény-vezető

Kiadja: a Szolnok Városi Tehetséggondozó Szakkollégium Gyermekváros Utcai Tagintézménye
(5000 Szolnok, Gyermekváros u. 1., web: www.kollegium-szolnok.sulinet.hu)

A kiadvány 1/60 másolati példányban készült.

Belső használatra!

2020. május

Előszó

Kedves Kollégista Diákok!

A 2019/2020-es tanév bizonyára sokáig emlékezetes és rendkívüli marad mind a diákok, mind a tanárok számára. A tanév úgy indult, mint minden tanév, megérkeztek a kollégiumba is a „GÓLYÁK”, bemutatkoztak, és nagyon vártuk valamennyien a Karácsonyt, vele együtt a téli szünetet. Az újév első hónapjában mindenki megtudta, hogyan teljesített az I. félévben.

Már éppen elkezdtük tervezgetni a tanév végi programokat, amikor „megérkezett” az országba a koronavírus, amiről addig csak a hírekből értesültünk, hogy létezik. Március közepén, a nemzeti ünnepet követően, azután egyik napról a másikra kiürült a kollégium, mindenkinek otthon kellett maradnia! Ezt követően pedig megismerkedtünk közösen a tantermen kívüli digitális oktatással, kisebb-nagyobb sikerrel. Így ez a tanév már biztos, hogy nem a tantermekben fejeződik be! Nem tudtunk a hagyományos módon elköszönni a végzős diákoktól sem!

Azonban a lelkes diákok és nevelőtanárok ebben a különleges helyzetben is úgy gondolták, hogy közkinccsé teszik mindazokat az alkotásokat, melyek a tanév során készültek, vagy visszatekintenek programokra, rendezvényekre, melyek a tanév során megvalósultak a közösségi élet színesítése, hagyományok őrzése következtében. Így az idei tanév végére is elkészült a „Rólunk szól...” kiadvány 3. évfolyama! A veszélyhelyzetre való tekintettel a kiadvány megjelentetése is különleges, hiszen elektronikusan tudja most minden érdeklődő elolvasni.

Bízva abban, hogy a tanévet mindenki képességeinek és szorgalmának megfelelően sikeresen fejezi be, szép nyarat, és jó pihenést kívánok a közelgő nyári szünetre! A kiadványhoz pedig jó olvasgatást!

Rózsa néni

20 éves az Arany János Tehetséggondozó Program

Az idei tanévben kezdte meg az AJTP a 20. tanévét. Ebből adódóan már az előző tanév során megkezdődött a tervező munka arra vonatkozóan, hogyan emlékezzünk meg az elmúlt évekről. Sajnos azzal nem számoltunk, hogy a tanév második fele ilyen kurta lesz, és nem a hagyományos módon fejeződik be! Ennek következtében csupán egy rendezvényünk volt az első félév novemberében, a hagyományos „Közös programhétvége”. Annyiban viszont különbözött a korábbi évek ilyen jellegű programhétvégéjétől, hogy most nem csak az elmúlt 2-3 évben végzett diákokat vártuk vissza, hanem valamennyi korábbi évfolyamból hívtunk meg volt diákokat.

Igazán jó érzés volt viszontlátni a ma már komoly felnőtteket, akik közül többen már családostok és a munka világában is szép karriert értek el! Jó volt hallani, amint megerősítették, hogy a programtól mi mindent kaptak, amit a családjuk nem tudott volna biztosítani számukra – nyelvvizsga, jogosítvány, bel- és külföldi utazások – és ez mennyiben segítette őket abban, hogy most diplomásként, biztos munkalehetőséggel bírnak.

A beszélgetés során látszott, hogy szívesen emlékeznek vissza a középiskolás évekre, és azon belül is a kollégiumra. Többen megjegyezték, hogy az itt kötött barátság a mai napig tart, és még most is számíthatnak egymásra.

A meghívásunkat elfogadó végzett diákok jó tanácsokkal is ellátták a jelenleg a programban tanuló diákokat, és megerősítették számukra, hogy érdemes élni a program nyújtotta lehetőségekkel!

Köszönöm minden Kollégának az előkészítő munkáját és részvételét a program szervezésben!

Bízom benne, hogy mindenki számára emlékezetes volt ez a "KÖZÖS PROGRAMHÉTVEGE"!

A Diákönkormányzat tapasztalatai a tanév programjairól

Kedves Diákok!

Idén is próbáltunk különböző rendezvényeket szervezni, és a diákok érdekeit is képviselni a kollégiumunkban.

Részt vettünk a Szolnok Városi Diákok Tanácsának ülésein, a Megyei Diákparlamenten, illetve az Országos Diákparlamenten is. Tagintézményünkben idén is megrendeztük a gólyatábort, a gólyaváró rendezvényt, amelyek mind a tanév előtti néhány napban zajlottak le. Az első DÖK-közgyűlést szeptemberben tartottuk, ahol megválasztottuk az elnökségi tagokat, tisztségviselőket.

Sort kerítettünk októberben a gólyák bemutatkozására, ahol önállóan összeállított műsoraikból ismerhettük meg az új csoportokat.

Öko-kollégiumként szerveztünk egy gyümölcs- és zöldségtál készítő délutánt. Decemberben nálunk is járt a Mikulás, aki az általatok küldött leveleket szállította puttonyában.

Karácsony előtt kézműveskedéssel és karácsonyi esttel köszöntünk el egymástól a szünetre.

A félév zárása után pedig megtartottuk a félévi kollégiumi DÖK-közgyűlést, ahol beszámoltunk az első féléves munkánkról. Utolsó rendezvényként a farsangot szerveztük meg, ahol többek között filmnézés, és fánksütés is zajlott.

Terveztünk még számos programot, melyeket sajnos a váratlan helyzet miatt nem tudtunk megrendezni.

Remélem, hogy a jövő tanév sikeresen indul, akadályok nélkül, és akkor ezeket mind megvalósíthatjuk!

Következzen néhány fotó rendezvényeinkről ☺

Fehér Kitti

DÖK-elnök

Mikulás

Szobarend jutalmazása

Farsangi fánk sütés

Sármos Cupidónk ☺

A török szakkör szépségei

Számomra a török egy igen különleges nyelv. Soha nem gondoltam volna, hogy egy nap ahhoz lesz kedvem, hogy tanuljam. Az a bizonyos nap februárban következett be, ugyanis a kollégiumban felajánlották, hogy szakkör indul a második félévtől kezdve. Nem igazán keltették fel az érdeklődésemet, hiszen anélkül is volt elég tennivalóm mind az iskolában, mind a saját életemben. A barátaim elgondolkoztak a lehetőségen, és kértek, hogy tartsak velük. Ezt a döntésemet egy török fiú erősítette meg. Vele csak angolul szerettem volna gyakorolni, csak közben egymásba szerettünk. Ő lett a motivációm, hogy ténylegesen foglalkozzak a török nyelvvel és kultúrával. Megalapozta ezzel a jövőmet, hiszen mostanában sokat gondolok a nyelvvizsgára. Ha Magyarországon tanulok tovább, akkor a középszintű nyelvvizsga többletpontot ér, de vannak más álmaim is. Szeretnék Ankarában tanulni a Hacettepe egyetemen. Ez elég nehéz helyzet számomra, mert a családom nem tudna támogatni ebben a döntésben. A barátaim közben nem kezdték el tanulni a nyelvet, de legalább nem beszéltek le róla.

A foglalkozáson most ketten vagyunk egy másik lánnyal, és neki is vannak hasonló tervei a török nyelvvel kapcsolatban. Február óta Donkó Anita tanárnővel folyamatosan vannak óráim, és nélküle nem tartanék az álmaim kergetésénél. Hálás vagyok neki a lehetőségért és azért, hogy heti 2 órában foglalkozik velem. Szoktam bénázni még, de szerintem látszik a fejlődésem. Egy nap akár beszélhetek törökül is a barátommal, nem csak angolul. Hálás vagyok neki is, mivel ki szokott kérdezni új tananyagokat tőlem és kijavít, ha például a házi feladatomban valamit elrontok. Félek vele beszélni, de mindig érdeklődve figyelek, ha hallhatom őt az anyanyelvén beszélni a családjával. Törökországban az emberek nagyon kevés százaléka beszéli az angolt, és annak a kevés százaléka használja jól. A barátom ebbe a kategóriába esik bele, ezért értjük meg a másikat könnyen.

Kívánom mindazoknak, akik félnek kipróbálni új dolgokat, hogy tapasztalják meg, hogy milyen jó érzés, ha vannak céljaik és tehetnek értük. Kívánom, hogy fogjanak hozzá a legvadabb álmaik eléréséhez. Lehet, hogy nem fog sikerülni, de szerintem megéri megpróbálni. Ajánlom mások figyelmébe is, akik érdeklődnek és jók idegen nyelvek elsajátításában, hogy kezdjenek el tanulni bármilyen nyelvet, mert még fiatalok vagyunk és előttünk millió és millió lehetőség áll. Bárki más előtt is.

Homok Mercédesz

Távoktatás

Mikor legelőször hallottunk a koronavírusról, akkor azt hittük, hogy nincs mitől félnünk. Nem igazán foglalkoztunk vele, mert azt hittük, hogy nem annyira veszélyes, mint ahogy azt állítják.

De 2020. március 13-án, egy pénteki napon teljesen megváltozott az életünk.

A vírus sajnos hazánkban is eléggé elterjedt, így most csak úgy tudunk védekezni, ha otthon maradunk. De mi lesz a gyerekekkel? Mi lesz a tanulással? Nem fognak otthon ülni és azt mondani, hogy: „*Hurrá! Hamarabb eljött a nyári szünet!*”, mert pont ezért van a távoktatás.

A távoktatás nem más mint, az oktatás egy olyan formája, ahol a tanár és a diák nem egy helyen vannak. A hallgató a képzési idő nagyobb részében egyedül, önállóan tanul, kisebb részében pedig konzultációkon vesz részt. Az otthoni tanuláshoz a tananyagot az intézmény bocsátja a hallgató rendelkezésére, a konzultációkon – amelyekhez a kapcsolattartás bármely formái használhatók: internet, telefon, stb. - a tanuló az önállóan szerzett ismereteit mélyíti.

Őszintén elmondom, hogy én az elején nem igazán vettem komolyan ezt a helyzetet, mert azt hittem, hogy hamarabb vissza fog állni a rend, de tévedtem. Az elején teljesen szokatlan volt, ráadásul azért is, mert én még csak most kerültem be a Varga Katalin Gimnáziumba, épp hogy kezdtem megismerni és hozzászokni új iskolámhoz, a karantén máris elrontotta az eddigi állásponatomat.

Megkérdeztem pár osztálytársamat is, hogy hogyan élik meg a távoktatást. Egyikük így nyilatkozott: „*Nekem nem tetszik ez a megoldás. Sokkal nehezebb itthon, egyedül tanulni. A kollégiumban/ iskolában tudnak a tanárok, az osztálytársak és a nevelők segíteni.*”

Egy másik osztálytársamnak egy kicsit eltérőbb volt a véleménye: „*Szerintem sokkal jobb, mert itthon tudok lenni és így sokkal jobban tudok tanulni. Így otthon is tudok segíteni a szüleimnek.*”

A tanároknak sem a legfényesebb a helyzetük. Aki diák vagy esetleg tanár, az tudja, hogy nem vagyunk a legkönnyebb helyzetben. Sajnos fáradtabbak is vagyunk, mint általában, a nehézségek miatt is.

Milyen ironikus, hogy eddig mindenki azzal viccelődött, hogy „*Bárcsak bezárna az iskola!*” vagy esetleg „*De jó lenne, ha nem mennénk iskolába!*” De most, hogy ez meg is valósult és megtapasztalták, pontosan milyen érzés, mindenki visszavágyik az iskolába.

Eiben Bonita

Költészet és próza - töletek

Bertók Nóra versei

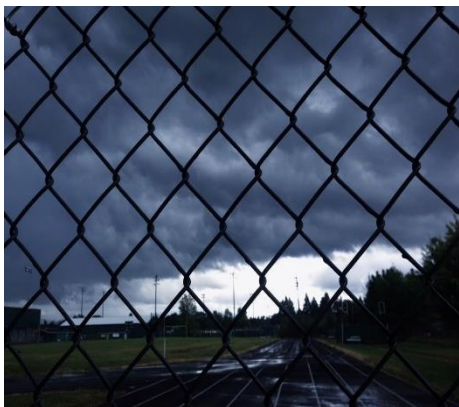

Karantén

Csak nézek az útra,
és elgondolkodom a-
zon, merre van az
élet, hiszen ko-
rábban nagy volt a nyüzsgés.
Világvége van!

Karantén 2

Felhős az égbolt,
Egyre sötétebb az út.
Semmi emberi.
Beborult az ég,
lassan bekövetkezik
a vég. Félnünk kell.

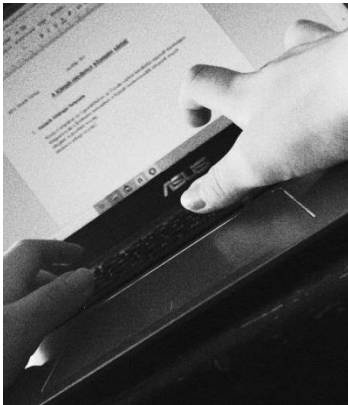
Otthon

Bezártság ölel.
Lassan megfojt, hogy oly
távol a boldog-
ságom. A kese-
rűség annál közelebb.
Boldogtalan lét.

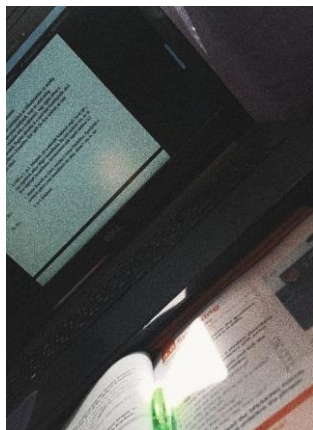
Otthon 2

Rengeteg szabad-
idő. Rengeteg könyv. Hát
olvasásra fel!

Suli

Netes oktatás:
Éjszaka is sok anyag.
Töménytelen sok.

Suli 2

Nincs bejárás a
suliba. Otthon ta-
nulás állt be az
országban vírus
ellen. Utcajárás sincs.
Vajon hatásos?

Tavaszi

Idén tavasszal,
nincs hóvirág sem madár.
Egyedül csak hó.

Tavaszi 2

Halak úszkálnak.
Érzik a meleget. Ta-
lán jó idő lesz.

Tavaszi 3

Tavaszi könnyek,
boldog hajnalok. Végre
öröm közeleg.

Karantén 3

“Hazaláncollak”
mondták aznap. S tudjuk már:
A hon érdeke!

Schmidt Dzszenifer: A pokoltanya

Reggel az ébresztőm csörgésére keltem, a mennyei szimfóniából tudtam, hogy ideje felkelni és felöltözni. Miután kikászálódtam az ágyból, az éjjeli szekrényre néztem, amelyen a naptáram volt. A mai napot egy piros csillag díszítette. Ma megyünk az osztállyal könyvtárba, ahol egy interaktív könyvbemutatón veszünk majd részt.

Arra vártunk, hogy bemehessünk és elfoglaljuk a helyünket. Egy ideje már ment az előadás, de nem igazán kötött le, ezért felfedező útra indultam. Azon kaptam magam, hogy a könyvtár egyik legeldugottabb részén vagyok, ahol iszonyat nagy könyvek sorakoztak a polcokon. Felkeltette az érdeklődésémet a népmesék és hiedelmek részlege. Az ujjamat végighúzva a könyvek gerincén olvastam a címeiket. Leemeltem egy Pokoltanya című könyvet, majd az asztalra tettem. Amint hozzáért az asztalhoz, porfelhő szállt föl a lapok közül. Köhögni kezdtem, de gyorsan összeszedtem magam, s már el is merültem a sorok között...

A történet egy majorságban játszódott, pontosabban az egyik tanyán élő családról szólt a történet. Egy iskola és egy kis templom is volt itt. Egyfajta központként működött, a környező tanyákról jártak ide a gyerekek tanulni. A tanyának volt gazdája is, méghozzá egy igen rendes férfi. Aki csak ismerte, szerette. Egyszer egy nap új tanárnő jött az iskolába, akibe a tanya ura egyből belehabarodott. Addig csapta neki a szelet, míg az asszony igent nem mondott neki. Össze is házasodtak és boldogan éltek, míg egy nap szerencsétlenségek sorozata nem sújtott le rájuk. Sokáig próbálkoztak a gyermekáldással, végül az asszony, Melissza végre várandós lett. A tanya ura, Wilmos annyira megörült a hírek, hogy egy teljes napig csak a templomtoronyban kongatta a harangokat. A boldogságuk sajnos nem tartott sokáig, mivel a kisbaba halva született. Az asszony belebetegedett, Wilmos pedig csaknem megörült. Egy időre az iskola is bezárt, mivel senkit sem láttak szívesen a gyász időszakában. Ez volt az első csapás.

Lassan 5 év telt el a tragédia óta. A Wilmos és Melissza házassága nem volt már a régi: a férfi más felé kacsingatott, Melissza pedig nem volt képes továbblépni. Végül Wilmos több évnyi gyász és fájdalom után megint megtalálta a boldogságot, méghozzá egy fiatal lány mellett, kinek neve Anna. Elhagyta a feleségét az új szerelemért, összeházasodtak és gyermekük is született. Melissza ezalatt behalt a fájdalomba. A gyermeke és a férje

elvesztése után úgy érezte, hogy nincs miért az élők sorában maradnia. Kiment az erdőbe, gyermeke sírhelyéhez és véget vetett életének. Ez volt a második csapás.

Ismét eltelt 5 év. Az iskola újra nyitva állt és most már Wilmos fia, a kis Peti is oda járt. Wilmos csak később tudta meg, hogy egykori szerelme már nem él, de minden hónapban elment egykori felesége és gyermeke sírjához, virágot vitt nekik. Hibásnak érezte magát, amiért a gyermeke halála után 5 évvel boldogság köszöntött rá, újra szerelembe esett, miközben Melisszának hatalmas fájdalmat okozott. Próbált nem időzni az elkövetett hibái felett. Ő már 40 éves volt, Anna még csak 27 múlt. Anna még mindig fiatal és vakmerő fiatalasszony maradt, őt viszont egyre csak a biztosabb dolgok felé húzta a szíve. Anna sokszor kimaradozott esténként, míg ő a fiúknak mondott mesét. Egyre titokzatosabb lett, mintha már nem szeretné annyira a férfit, mint ahogy ő szerette Annát.

Egyik reggel Wilmos nem találta a családját sehol, hiába kereste őket órákig. Még a városba is felment attól rettegvé, hogy elveszíti másik gyermekét is. Ott sem találta őket, így visszatért a tanyára. Csak ekkor vette észre azt az apró kis levélkét, ami a szekrényen pihent. Ez állt benne: „Sajnálom, de nem tudtam tovább maradni. Petinek jó élete lesz, ígérem. Szeretünk.” Wilmos összegyűrve a kis lapot a földre rogyott, és férfi létére elsírta magát. Majd megszakadt a szíve és végleg elvesztette hitét a szerelemben. Csak most értette meg igazán, hogy mit érezhetett annak idején Melissa. Most minden eddiginél jobban bánta tettét. Ez volt számára a harmadik csapás. Több mint 10 évig csak ostorozta magát a történetek miatt. Az iskola már rég bezárt, rajta kívül egy árva lélek sem járt arra. Az utak is tönkre mentek, megközelíthetetlen volt a tanya. Egy igazi pokol, nemcsak érzelmileg, hanem a természeti viszonyok miatt is.

Egy könnycsepp gördült le az arcomon. Gyorsan letöröltem, majd becsuktam a könyvet és kiszaladtam vissza a csoporthoz. Hirtelen egy kéz ragadta meg a karom és megállított.

-Iza, miért sírsz?-Kérdezte a rémülten a tanárnő.

-Csak egy szomorú történetet olvastam.- válaszoltam még mindig szípigva.

-Ohh, rendben gyere a többiek már várnak.- Kérdő tekintete cikázott arcomon, majd az osztálytársaim felé mutatott.

Másnap az iskolában megkérdezték, hogy a könyvtári látogatás során melyik könyv tetszett, illetve gondolkodtatott el minket, mire én csak azt feleltem, hogy: A pokoltanya.

VÉGE

Szabó Bianka: Gyűlölni akarlak

Ellöknélek legszívesebben
De a függőd lettem azt hiszem
Már nem a gyűlölet él bennem
Ez nem jó nekem
De a közelséged megnyugtat engem

Nem te vagy a drogom
Ő máshol honol
De rám jött az elvonó
És érzem rád szokom

Szabó Bianka: Pánik

Ülsz a sarokban a lábaid ölelve
A falnak neki dőlve
Érzed ahogy a levegő szorul be
Semmi nem jut se ki se be
Szárad a kezed
Nagyokat nyelve
Érzed ahogy megy a pulzusod felfele
Az agyad pulzálni kezd
Nem tudod eldönteni álom vagy valóság-e
Ön magadon segítve
Piázol vagy gyógyszerezzel
De ezek se segítenek
Ez a fejedben van bent

Szerző: gond_olataim_

Kezdd egy új történetet magadnak
Hisz ezek megmaradnak
Sokan ezekre harapnak
De te írd csak magadnak

Írd ki vágyaid
Írd ki álmaid
Írd ki bánatod
Írd ki ha sajnálod

Mint

Gondolataim mint a fülhallgató
Összegabalyodnak mert szerintük úgy jó
Lelkem mint a vihar
Tombol mert kihalt
Kinézetem mint fagy a napon
Szétszúszik mert így hagytam ilyen hanyagon
Kezem mint a széknym a parkettán
Heges mert nehéz ez ám
Én mint a szamár
Mert "barátaimnak" ha nincs ló jó a szamár
Érzéseim mint a kámfor
elmúlt mert kár volt
Életkedvem mint József Attila
Meggyújtotta a cigit mert itt a vonata

Vörös

A rózsza vörös
És éjszakai ég kék
De az éjszaka nem kék
Fekete, bűn, fájdalom, szeretet
Szeretet és a fájdalom
Ugyanaz a szánalom
Szánalom
Fájdalom
Bánatok
Gond
Hát
Bánt
Árt
El
Vér

Olajfolt

Sétálok itthon szülőfalumon
Esik az eső nagyot koppan a betonon

Nézd ott valami cikázik a tetőn
Csak nem olaj fedi őt

Olaj olyan színes érzéki
Mégis csak kevés ember szereti

Szeretik?
Tudják-e mit jelent igazán szeretni?

Igazán szeretni olyan mint olajnak lenni a vízen
Lebegni a felszínen
Színekben cikázni
Érzékinek lenni
Figyelni
Igazán odafigyelni

Rímek folynak mint könnyek este az ágyban
Meg sem állnak csak robbannak az agyban
Úgy cikáznak mint amilyen mélyre szántanak

Hibákkal hibátlan csak 1 ember lehet,
Az, akit a legjobban szeretsz.

Hmm, az, akit a legjobban szeretsz,
Ő vajon ki lehet?
Ki lehet az, ki megkapja mindened,
Megkapja mindened,
Helyettem megkapja mindened.

Biztos gyönyörű lehet,
Szíve is jó lehet,
Rocker is lehet,

Okos is lehet,
Érted sokat is tehet.

Sokat tesz érted ugye?

Ő odaadja a
Szívét
Lelkét
Mindenét?
Órákat utazik, hogy lásd 1 percre is,
Hogy szeresd csak egy kicsit is.

Mert amíg ezt meg nem teszi,
Addig hidd el nem igazi!

Képzőművészet és egyéb önkifejezés

Bakó Cintia

6. csoport

Bartók Nándor

AJTP 9. évfolyam

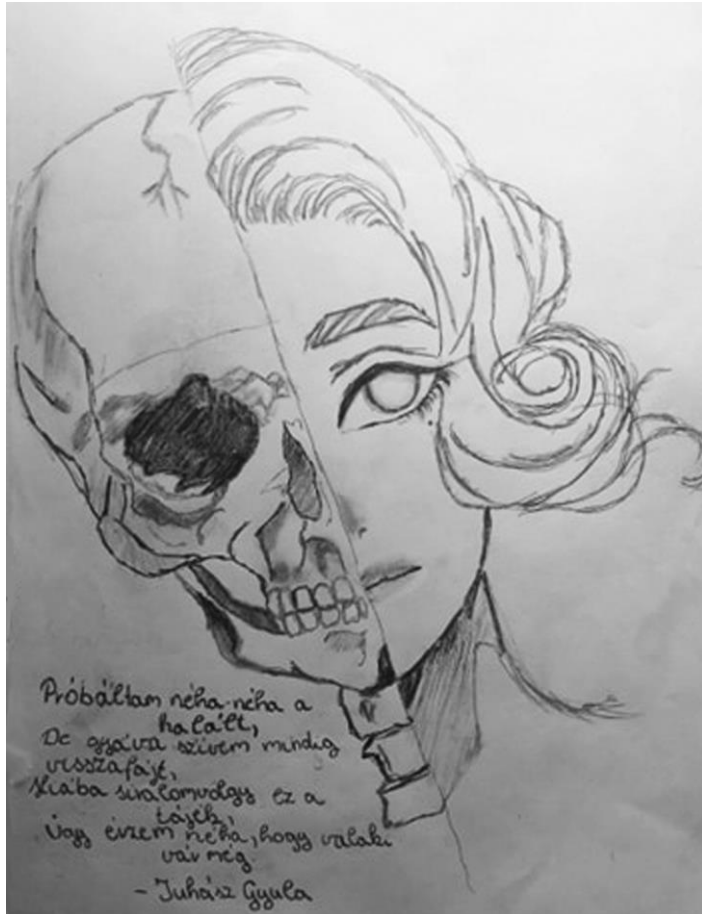

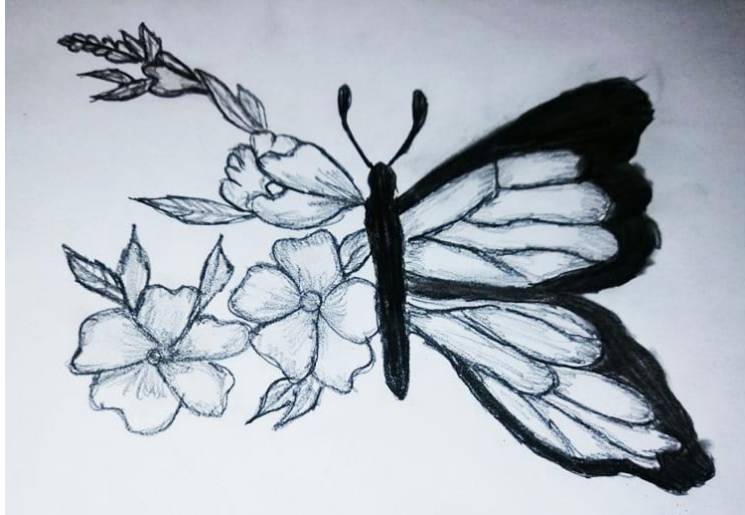

Kollár Bianka

9. AJTP

Molnár István: „Villanytulipán”

Pintér Viktória: Dürer-tanulmány

Önismeret

Embernek lenni: önmegismerés, önkifejezés, egymás elfogadása

A Gyermekváros utcai tagintézményben szeptembertől kezdtük el a közös önismereti munkát az AJTP 9. évfolyamában, heti két órában.

Örömmel mondhatom, hogy a csoport kifejezetten együttműködő, egymást segítik, így valódi bizalmas légkör tud kialakulni az együtt töltött idő alatt.

A félév során feldolgozott témákhoz kapcsolódóan készült alkotások megmutatják, mennyire kreatív, sokszínű személyiségű, mély érzésű fiatal emberek ők.

*Almási Diána Fatime
kollégiumi nevelőtanár*

Pikács Alina

Bertók Nóra: Magányos homály

Bíró Levente: Kétszínűség

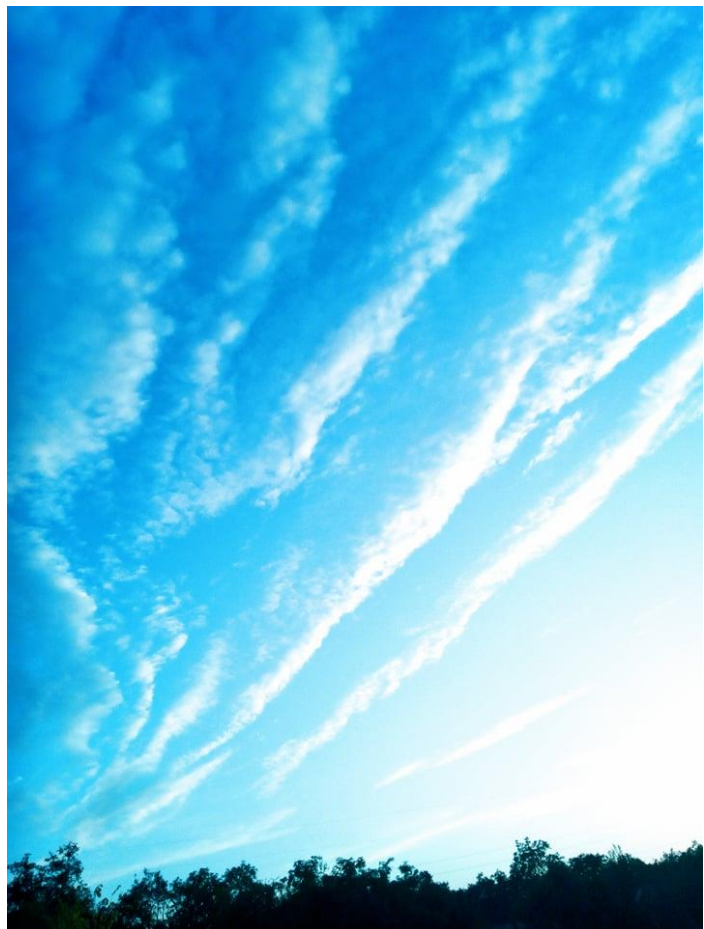

Kovács Mónika: Kilátástalanság

Rábai Renáta:

Felhők mögül előbukkanó nap áldott melege

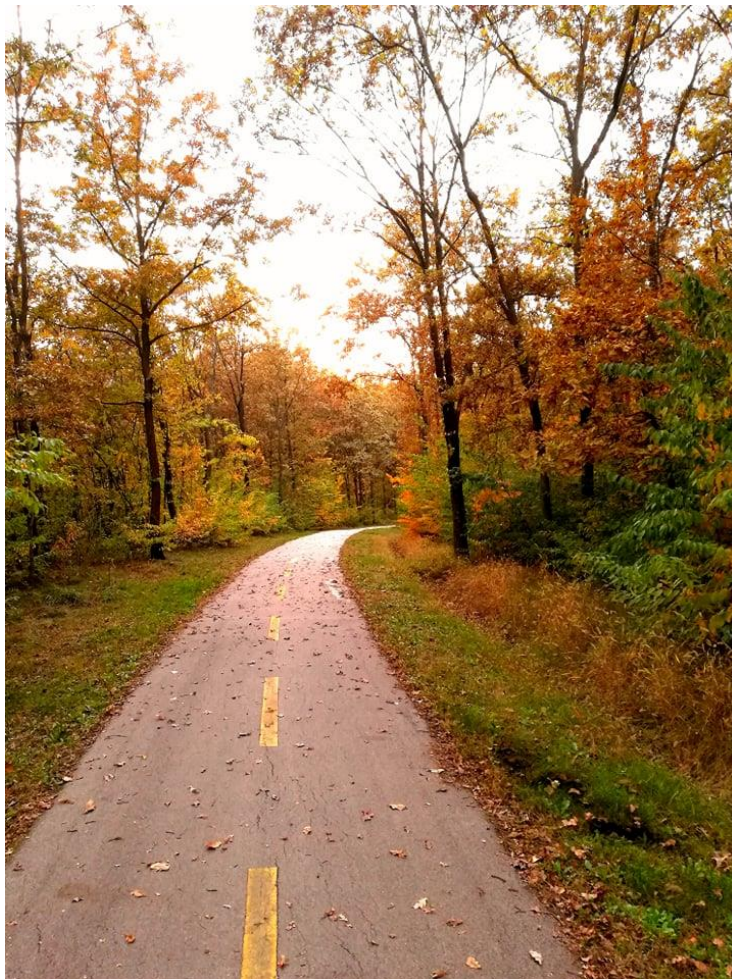

Bodnár Debóra: A felhő, amely nem engedi látni a fényes napot

Tóth Milán: Út a végtelenben

Ballagás 2020.

5. csoport

Csoportvezető: Kavecsánszki Imre

Balogh Kinga
Balogh Martina Ibolya
Bódi Erika
Domján Judit Alexandra
Fórizs Nóra Anasztázia
Fölvári Csenge
Gy. Molnár Gréta
Hegyi Zsanett
Hujber Patrícia
Kállai Éva Nikolett
Kállai Ivett Diána
Kelman Rita
Kóródi Petra
Lakatos Letícia Vanessza
Mészáros Kristóf Róbert
Molnár Csenge
Molnár István
Pap Károly
Perjési Jamina Liliána
Popovics Livia
Rábai Melinda
Rábcai Virág Panna
Rézsó Krisztina
Ronyecz Barbara Szabina
Sebők Attila
Stoica-Bodor Sára
Vigh Adrienn

8. csoport

Csoportvezető: Dankó István

Ágota Bettina
Aranyi Eszter Sára
Balogh Laura Petra
Bukta Márk
Csipes Botond
Földes János Márk
Gál Bence
Kisbódi Lili
Kovaly Viktória
Országgh Fanni
Sós Réka
Szabó Kata
Tóth Ildikó Marianna
Vadász Tímea Ildikó
Nagy Gábor József
Nyitrai Zoltán

Szeretettel búcsúzunk Végzős Diákjainktól!

